

קדוהיל קהילות

גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניין הקהלת קהילות בשבת

שעל ידי זה יתוסף אריכות ימים בפשטות אצל המוסיף בלימוד התורה!

אשר עצם הידיעה בזה, מחזקת יהודי לקבל החלטה טובה להוספה בלימוד התורה, ולהתעלות מעל הבלבולים, דאגות הפרנסה וכיוצא בזה, ולהעמיד את עצמו במצב של "אוכלי המן". . על כל פנים בשעת הלימוד, ולהתמסר ללימוד התורה, באופן ד"כל עצמותי תאמרנה", בהתעמקות ונעימות ("געשמאק") (כנ"ל), ביודעו שהקב"ה מספק לו כל צרכיו וצרכי בני ביתו, ואפילו אם ישנה דאגה – הרי הוא מקבל החלטה שהדבר לא יפריע לו, ועל ידי עצם ההחלטה בזה – הקב"ה מברך אותו שמלכתחילה לא יהי' לו דאגות (ובפרט שכך צריך להיות על פי דין שכל יהודי ראוי לקבל על פי דין והלכה "כסעודת שלמה בשעתו", ואף יותר מכך), ולומד תורה במנוחת הנפש ומנוחת הגוף, באריכות ימים ושנים טובות מתוך בריאות הגוף והנשמה.

יוצא-לאור על-ידי
"ועד הקהלת קהילות"
שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית
383 Kingston Ave.
Brooklyn N.Y. 11213 #142
טל': (718) 493-7673
דואר אלקטרוני:
HebrewCommittee@juno.com
אינטרנט:
http://www.moshiach.net/blind

לקרב את הגאולה הפרטית והכללית

ובעמדנו ביום סגולה, חמשה עשר באב, שלא היו ימים טובים בישראל כמותו, כדבר משנה, הבא תיכף אחר תקופת בין המצרים לזכר החורבן והגלות, וכמו שאומרים אנו בתפילה ומפני חטאינו גלינו מארצנו, יהי רצון שבקרוב ממש נזכה לגאולה השלימה והאמתית.

והרי החלטתם הטובה להרבות בנר מצוה ותורה אור מביאה גאולה הפרטית, גאולת הנפש וגאולת הגוף, ומקרבת גאולה הכללית של עמנו עם בני ישראל, על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו.

(ממכתב ט"ו באב ה'תשכ"ב - לקו"ש ל"ד עמ' 252)

להוסיף בשיעורים ברבים – להוסיף חיים על חיינו

ובנוגע לפועל:

כדאי ונכון לפרסם ולהכריז בכל מקום ומקום את הוראת חז"ל ש"מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חיינו",

החל מה"הכרזה ופרסום" בעצמו, שזה יעורר אצל כל אחד הוספה בלימוד התורה, בכמות ובאיכות,

וכמו כן לפרסם ולעורר את בני ביתו, וכל יהודי שיכול להשפיע ולעורר אותו.

ההוספה בלימוד התורה עצמה יש בה מעלה נוספת כאשר מצטרפים לשיעור בתורה ברבים (ולא "בד בבד"), "שנים שיושבים ועוסקים בתורה", עד "עשרה שיושבים ועוסקים בתורה". ולכן כדאי לנצל את ההוראה מחמשה עשר באב – להוסיף במיוחד בשיעורי תורה ברבים, על ידי יסוד שיעורים חדשים במקומות שעדיין לא קיים בהם שיעור, ולחזק ולהרחיב השיעורים שכבר קיימים.

וההוספה בלימוד התורה – תביא בודאי להוספה בתלמוד גדול שמביא לידי מעשה, הוספה בקיום המצוות בהידור, ובאופן של "מצוותי כפולות", כנ"ל בארוכה.

וכאמור, ההכרזה ופרסום בנוגע להוספה בלימוד התורה צריכה להיות בהדגשה – עם הוספה שעל ידי זה "יוסיף חיים על חיינו", היינו שישנה ההבטחה דתורתנו הקדושה, תורת אמת,

עד שזוכים – כל יהודי וכל בני ישראל בתוך כלל ישראל, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו" – לגאולה האמתית והשלימה, ועוברים, בלי הפסק כלל מחיינו עתה, לחיים נצחיים.

(משיחת ש"פ ואתחנן, י"ג מנחם-אב ה'תש"נ - תרגום מאידית)

ללמד בשיעורים גם הלכות החיוניות

נהניתי ממה שכותב אודות פעולותיהם הטובות בהחזקת לימוד התורה והפצתה ובפרט בין הנוער אשר בדורנו זה הוא אחד הענינים הכי חיונים ונוגע לקיום כלל אומתנו

ובודאי יסדרו לימוד הלכות הצריכות לדעתם בחיי היום יומים בכל השיעורים שנתיסדו על ידם לימוד על כל פנים זמן קצר בכל פעם אבל שיהי' בקביעות, כי הרי זה כל האדם את האלוקים ירא ואת מצותיו שמור ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה עיקר, נוסף על מה שרואים בחוש שעל ידי הקביעות נחקקו הידיעות בנפש הלומד ושומע וה' יתברך יצליחם.

וה' יתברך יעזור אותו וחבריו בעבודה בקודש להחדיר בשומעי לקחם והמושפעים שלהם את התורה ואת המצוה תורת אלקים חיים ומצותיו לעשותם בפועל ולהמשיך על ידם תוספת ברכה בגשם וברוח.

(ממכתב כ"ב טבת ה'תשס"ו - לקו"ש כ"ד עמ' 349)

לזכות הילדה, לינור בת אלנית תחי', נולדה ביום שלישי כ"ט תמוז ה' תהא שנת נפלאות טובות

ולזכות הרוי' אייל בן ז'ינה ואילנית בת סועד שיחיו שיזכו לגדלה ואת שאר יוצאי חלציהם לתורה לחופה ולמעשים טובים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

קדוהייל קדוהייל

רעיונות לפרשיות השבוע מתורתו של משיח, מעובדים ומתורגמים ללשון הקודש

"אנכי" – הקשר בין הקב"ה וישראל

א. ההתגלות של הקב"ה על הר-סיני לעיני כל ישראל נפתחה במילים "אנכי ה' אלקיך". האות הראשונה שבאמצעותה נוצר הקשר בין הקב"ה לעם-ישראל היא, אפוא, האות אל"ף. מכאן שהיא מסמלת את הקשר והחיבור בין האדם לבין הבורא!

ג. הקב"ה והאדם מרומזים דוקא בנקודה – נקודה עליונה ונקודה תחתונה, ייחודה של הנקודה שאין לה שטח ומציאות – לכן היא מסמלת את ההתבטלות הגמורה ואת העדר תחושת המציאות.

הקב"ה מרומז בנקודה, משום שאין לנו שום אחיזה בו וידיעתנו עליו היא בנקודה בלבד – שהוא קיים, זו הנקודה העליונה. האדם מרומז בנקודה, משום שהדרך היחידה העומדת לפניו להתחבר עם הקב"ה היא להיות בבחינת נקודה – בתחושה של התבטלות גמורה והעדר הרגשת מציאות כלפי הבורא – לגבי יהודי זה "אין עוד מלבדו" – מלבד הבורא יתברך, זו הנקודה התחתונה.

ד. החיבור בין האדם לבין הבורא נעשה על ידי "קו של יראת שמים" – על ידי התורה והמצוות. כשיהודי לומד את תורת ה' ומקיים את מצוותיו, הרי אז הופך מ'נקודה' שאין לה שום מציאות, לחלק באות אל"ף של "אנכי ה' אלקיך".

זה היסוד וההתחלה של מתן התורה וזה גם היסוד לחינוכו של ילד יהודי. כאשר משתיתים את החינוך על יסוד זה, מקבל הילד את הכחות לגדול כראוי ולצאת אחר כך לעולם כדי לעשות ממנו דירה לו יתברך. בכוח החינוך הזה הוא מאיר את העולם כולו באור התורה והמצוות ומצליח להחדיר בבריאה את ההכרה, שאמיתית כל המציאות היא "אנכי ה' אלקיך"!

(מהוספות ללקו"ש ח"ב ע' 615)

כאשר אדמו"ר הזקן חיפש מלמד לבנו, זימן אליו אברך ואמר לו: "עליך מוטלת מצוה של זין ומפרנס בני ביתו" ועלי מצוה של "ושננתם לבניך" – הבה נתחלף". אמר האברך לאדמו"ר הזקן: "אם צריך הוא לתת לי כדי להיות זן ומפרנס – ודאי יודע הוא מה לתת לי, אבל אם צריך אני לתת "ושננתם" צריך אני ללמוד לדעת כיצד ללמד את בנו".

ענה לו הרבי: "תחלת הלימוד עם ילד הוא אל"ף ב"ת. מהו אל"ף? – נקודה מלמעלה, ונקודה מלמטה. יו"ד מלמעלה ויו"ד מלמטה וקו של יראת שמים באמצע – זהו אל"ף.

ב. רבינו הזקן הוסיף וביאר, שהנקודה העליונה מסמלת את הנשמה ונקודה התחתונה מסמלת את הגוף. שני אלה, הנשמה והגוף, הם לכאורה שני דברים נפרדים, בעלי שאיפות מנוגדות, בעוד הנשמה שואפת לאלוקות וקדושה – היבדלות מהגשמיות, הרי הגוף ממש להיפך – שואף לתענוג גשמי וחומרי. ואומר אדמו"ר הזקן, שהחיבור בין השניים נעשה על ידי הקו של יראת שמים.

שתי הנקודות שבאות אל"ף מרמזות גם על הקב"ה והיהודי, הנקודה העליונה היא הקב"ה, שהוא אין-סופי ולמעלה מכל הגדרה והשגה. הנקודה התחתונה היא האדם התחתון, נברא והשניים נעשה על ידי הקו של יראת שמים.

שתי הנקודות שבאות אל"ף מרמזות גם על הקב"ה והיהודי, הנקודה העליונה היא הקב"ה, שהוא אין-סופי ולמעלה מכל הגדרה והשגה. הנקודה התחתונה היא האדם התחתון, נברא והשניים נעשה על ידי הקו של יראת שמים.

טעימה מהגאולה

כיון שנמצאים על סף הגאולה האמיתית והשלימה שבה יהיו כל הענינים באופן של בלי גבול – צריכה להיות ה"טעימה" (בערב שבת, ש"טוב לטעום מכל תבשיל ותבשיל) מהבלי גבול דהגאולה, על ידי ההוספה בעניני התורה ומצוות באופן שלמעלה ממדידה והגבלה. ובפרטיות יותר – הוספה בלימוד התורה ("מוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה") הן נגלה דתורה והן פנימיות התורה, כולל לימוד עין יעקב, אגדה שבתורה, שרוב סודות התורה גנוזין בה, והדגשה מיוחדת על ההוספה בלימוד התורה בעניני הגאולה.

(משיחת ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מגחם-אב ה'תנש"א – מוגה)